

Un dia fòrça botjat.

Un dia pera tarde, Mª Ángeles de la Torre auie de corregir uns examens en sòn burèu, n'auie de totes es matèries e pensèc: "Vau a començar pes de sciéncias que son es mès difícils de corregir". E atau ac hec. Comencèc a corregir e a corregir... e... quan ère a punt d'acabar, en un des darrèrs examens li apareishec ua istòria que li resultèt fòrça interessanta.

Un des alumnes escriuec ua istòria sus es virus e es bactèries, li semblèt molt interessanta. Comencèc a liéger e a liéger e... quan acabèt, didec: "Jo tanben voi saber mès sus aquest tèma". Tot de patac, anèt tara classa de sciéncias, amassèt un microscòpi damb era idia de guardar toti e cadun des virus e bactèries que se trapauen en laboratòri. Comencèc a guardar-les en microscòpi mès, en tot lo graduauè, Mª Ángeles, qu'ère un shinhau despistada, se deishèt eth pòt des virus dubèrt e se li escapèren toti pera ciutat. Tot un desastre!

Entà esvitar que se produsisse ua pandèmia auie d'arremassar-les toti, mès era soleta non podie pr'amor que n'i auie molti, èren microscopics e era ciutat ère tan grana qu'auie de menestèr ajuda. Alavetz comencèc a pensar e a pensar, mès non sabie qué hèr. Còp sec, didec en votz nauta:

- "È ua idia, vou a telefonar as sanitaris entà que m'ajuden a sulfatar tota era ciutat".

E aquerò hec. Telefonèt as sanitaris de Lhèida e li dideren qu'òc, que la poirien ajudar damb aquest problèma.

En començar a sulfatar vederen qu'èren molt pòga gent, telefonèren as sanitaris de Barcelona, mès contunhauen mancant persones. Alavetz pensèren en premanir un concurs entà veir qui arremassaue mès virus e bactèries. E s'inscriuec fòrça gent. Ara ja èren sufisentes persones entà poder acabar a temps e, a londeman, ja auien

acabat d'arremassà'c tot.

Ath finau quan tot s'aparièc, Mª Ángeles vedec qu'ère molt tard, encara auie de corregir es examens e sonque li quedauen sies ores entà hè'c. Ère impossible acabar de corregir soleta, alavetz exclamèc:

-“Que hèsqui ara!»

Pensèc en telefonar as sòns companhs de trabalh e demanar-les se la poirien ajudar a corregir. Toti es sòns companhs li dideren que l'ajudarien. Quan arribèren se despartiren eth trabalh, cadun corregirie es examens d'ua matèria, toti se meteren a trabalhar. En ues dues ores acabèren e cadun se n'anèc entà casa sua, Mª Ángeles tanben.

Tot e qu'ère plan cansada, non agarraue eth sòn pr'amor que non li paraue de dar torns ath cap, non sabie se auie auut un sòmni o ère vertat. Tot ère estonant.

Londeman, li arribèc ua trucada dident qu'en laboratòri non i auie ne virus ne bactèries e que sense aquerò non podien hèr arren. En aqueth moment se'n dèc compde qu'ère vertat e non un sòmni.

Mª Ángeles pengèc era trucada e comencèc a pensar coma recuperar es virus e bactèries, comencèc a cercar en internet, a on se podien trapar. En ua plana web i didie que venien virus e bactèries e aquerò hec. Les cromptèc e, tanlèu arribèren, les metec enes sòns pòts e atau poderen contunhar es projectes de sciéncia e poderen apréner fòrça causes.

ISARD

IVAN SANJUAN HILA
ESCÒLA GARONA